

Εὐχαριστοῦμε πολύ, Σεβασμιώτατε, γιὰ τὴν παραχώρηση τοῦ λόγου, γιὰ τὴν εὐλογία τῆς ἐπικοινωνίας μέ τόν πιστό λαό σας αὐτὴν τὴν ἱερὴ λειτουργικὴ ὥρα. Παρά τό ὅτι γνωρίζομε πὼς ὁ πρῶτος καὶ ὁ μόνος λόγος ἀνήκει στὸν Ἐπίσκοπο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, κάναμε ὑπακοή καὶ δεχθήκαμε νὰ ὁμιλήσομε σήμερα ἐδῶ μόνο γιὰ τόν λόγο πὼς ἡ παρουσία μας ἔχει νὰ κάμει μέ ἓνα Ἅγιο δικό μας καὶ δικό σας. Ἐνα Ἅγιο πού ἔνωσε τὰ νησιά καὶ τίς καρδιές μας, ἓνα Ἅγιο πού μᾶς κατέστησε συγγενεῖς, τόν Ἅγιο Μανουήλ τόν ἐκ Σφακίων, πού γιὰ ἓνα τέταρτο αἰῶνος ἔζησε ἐδῶ στήν Μύκονο, δημιούργησε οἰκογένεια καὶ ἔδωσε, ὅταν ἀπαιτήθηκε, τὴν ὁμολογία τῆς πίστεως του στὸν Χριστό, μὴ φοβούμενος τόν θάνατο. Γνώριζε ἄλλωστε πολύ καλά πὼς ὁ Κύριος μας εἶχε πεῖ σέ ὅσους θά τόν ἀκολουθοῦσαν νὰ μὴ φοβοῦνται ἐκείνους πού σκοτώνουν τό σῶμα, ἀλλά ὅσα φονεύουν τὴν ψυχή. "Λέγω δέ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τό σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι." (Λουκ, ιβ', 4).

Ἡ σημερινὴ ἑορτὴ πού εἶχατε τὴν ἔμπνευση νὰ πραγματοποιήσετε γιὰ τόν ἅγιο Μανουήλ, σέ ἓνα σκοπὸ ἀποβλέπει. Νὰ μᾶς τόν παρουσιάσει ὡς ἓνα Ἅγιο πού μᾶς καλεῖ νὰ γίνομε καὶ ἐμεῖς Ἅγιοι, πού μᾶς λέγει πὼς τό νησί μας, ἡ Κρήτη καὶ τό νησί σας, ἡ Μύκονος, μέ τὴν ἁγιοτόκο καὶ ἁγιοτρόφο παράδοση τους μποροῦν καὶ σήμερα νὰ δώσουν Ἀγίους στὸν οὐρανό. Αὐτός εἶναι καὶ ὁ λόγος ὑπαρξῆς τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ γι' αὐτό ἐκείνη φιλόστοργα μᾶς προβάλλει τοὺς Ἀγίους, ὅχι γιατί ἔχουν ἐκεῖνοι ἀνάγκη προβολῆς ἢ τῶν δικῶν μας τιμῶν καὶ ἐγκωμίων ἀλλά γιατί ἐκεῖνοι εἶναι οἱ αὐθεντικοὶ φορεῖς καὶ οἱ σάλπιγγες τοῦ Πνεύματος, τὰ ὁρατὰ σημεῖα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ στὰ σπλάχνα τοῦ λαοῦ Του, γιὰ νὰ χρησιμοποιήσομε ἔκφραση μεγάλου σύγχρονου θεολόγου. Καὶ ἀκόμη τοὺς προβάλλει γιατί ἐμεῖς ἔχομε ἀνάγκη τοῦ δικοῦ τους παραδείγματος.

Οἱ Ἅγιοι μας δέν εἶναι ὑπεράνθρωποι μέ "μαγικὲς ιδιότητες" ἀλλὰ ἄνθρωποι ὅπως ἐμεῖς πού μέ τὴν ἄσκηση καὶ τόν πνευματικὸ τους ἀγῶνα μέσα στήν χάρη τοῦ Θεοῦ ἔφθασαν στήν θέωση, ἔγιναν θεοὶ κατὰ χάριν. Ὅποιος μελετᾷ τὰ συναξάρια τους διαπιστώνει πὼς κανεῖς τους δέν ἀγίασε σέ καιροὺς καλύτερους ἀπὸ τὴν ἐποχὴ μας, τηρουμένων βεβαίως πάντοτε τῶν ἀναλογιῶν.

Οἱ Νεομάρτυρες εἰδικά εἶναι τό καύχημα καὶ ἡ δόξα τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ, ἡ πεμπτουσία τῆς ψυχῆς του πού στάθηκε ἀδούλωτη καὶ ἀνδρειωμένη ἀπέναντι στὸν στυγνότερο δυνάστη τῆς ἱστορίας της. Αὐτοὶ δέ ἀγίασαν σέ κάποια ἀπόμακρη ἐρημιά. Ἀγίασαν μέσα στίς οἰκογένειες τους, ἐργάτες, δουλευτάδες τῆς γῆς, ναυτικοί, ἐπαγγελματίες. Μέ τὴν παραδοσιακὴ τους στολή ντύθηκαν καὶ τὴν δόξα τοῦ οὐρανοῦ καὶ φόρεσαν τό στεφάνι τοῦ μαρτυρίου. Καὶ μέ τὴν ἁγιότητα τους γίνονται ὑπόδειγμα πρὸς μίμηση γιὰ ὅλους ἐμᾶς ὅλοι καὶ περισσότερο ἐκεῖνοι οἱ Ἅγιοι οἱ δικοὶ μας, οἱ κοντινοί, οἱ συγγενεῖς μας Ἅγιοι, οἱ Ἅγιοι, στά βήματα τῶν ὁποίων βαδίζομε, οἱ Ἅγιοι τῶν ὁποίων τὰ αἵματα καὶ οἱ ἰδρώτες πότισαν τὴν γῆ πού σήμερα ἐμεῖς πατούμε καὶ τῶν ὁποίων τὰ ἱερά λείψανα ἀποτελοῦν τὰ ἄσειστα θεμέλια τῶν πνευματικῶν οἰκοδομημάτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ζωῆς.

Γιὰ μᾶς οἱ μνημεις τους, οἱ ἑορτές τους, ἀποτελοῦν σταθμούς πνευματικῆς

άνανεώσεως, πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ, ἀφοῦ πιστεύουμε ἀκράδαντα αὐτό πού πιστεύει καί διδάσκει ἡ Ἐκκλησία μας, πώς δηλ. ἡ ζωὴ τῶν Ἀγίων φανερώνει τό μεταμορφωτικό ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμο.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Μανουήλ σήμερα εὐαγγελίζεται ξανά τό καινόν ἄκουσμα πού ἐναγώνια περιμένει ὁ κόσμος μας, τὴν προσωπικὴ μας κλήση στὴν ἀγιότητα. Καί ἡ σύναξη μας ἐδῶ δέν εἶναι, δέν μπορεῖ νά εἶναι, ἀπλὰ καί μόνο μιά ἐπέτειος ἱστορικῶν γεγονότων σχετικῶν μέ τὴν ζωὴ ἢ τό μαρτύριο τοῦ Ἁγίου μας ἀλλὰ εἶναι μιά μυστικὴ ἐπανάληψη τους στὶς καρδιές μας γιὰ νά ἐπιτευχθεῖ ἡ κοινωνία μας μέ τό ἱερό του πρόσωπο.

Ἔχετε ἀγαπητοί μου τὴ μεγάλη εὐλογία, τὴν μοναδικὴ εὐλογία, νά ἀποθησαυρίζεται πλέον ἐδῶ στὸν Μητροπολιτικό σας Ναό, στὴν ἀγκαλιά τῆς Μεγάλης Παναγίας ἡ ἱερὰ Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Μανουήλ. Θά σᾶς παρακαλέσω κάθε φορά πού θά εἰσέρχεσθε στό Ναό αὐτό μετὰ τὴν εἰκόνα τῆς Μεγάλης Παναγίας νά προσκυνεῖτε αὐτὴν τὴν εἰκόνα καί νά καθρεπτίζετε τὰ πρόσωπα σας στὴν μορφή του, νά βλέπετε σέ τί τοῦ ὁμοιάζετε καί σέ τί διαφέρετε ἀπὸ ἐκεῖνον, νά βλέπετε στό βάθος πίσω του τό νησί σας, νά ἀναλογίζεσθε πώς εἶναι δικός σας Ἅγιος, πώς τό αἷμα πού ρέει στὶς φλέβες σας ἦταν δικό του αἷμα καί νά τόν παρακαλεῖτε μέ τὴν παρρησία πού δίδει ἡ συγγενὴς οἰκειότητα μαζί του γιὰ ὅ,τι σᾶς ἀπασχολεῖ. Ἐκεῖνος ἀποτελεῖ ἕναν ἀπὸ τοὺς καλύτερους πρεσβευτές στὸν οὐρανὸ γιὰ τὴν ἐπίγεια πατρίδα του, γιὰ τὰ νησιά μας, καί γιὰ σᾶς στὴν Μύκονο καί γιὰ ἡμᾶς στὴν Κρήτη.

Ἔχοντας λοιπόν καί τόν Ἅγιο αὐτό πού προστίθεται στό νέφος τῶν Ἀγίων, τῶν μαρτύρων καί τῶν ὁσίων, ἃς ἀφήνομε, ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅ,τι ἄλλο μᾶς ἀπασχολεῖ "καί τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν" καί "δι' ὑπομονῆς" ἃς ἀγωνιζόμαστε ὁ καθένας τὸν ἁγῶνα του "ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτὴν Ἰησοῦν". (Ἑβρ. ιβ' 1-2). Ἐκεῖνος ἃς μᾶς ἀξιώσει μέ τὴν εὐχή σας Σεβασμιώτατε καί προσφιλέστατε Ἀδελφέ Αγιε Σύρου, τοῦ προσωπικοῦ μας ἀγιασμοῦ καί τῆς χαρᾶς τῆς βασιλείας Του, ἃς μᾶς ἀξιώσει μαζί μέ τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίους Του καί τόν Ἅγιο Μανουήλ νά ὑμνοῦμε αἰώνια καί ἀκατάπαυστα ἐδῶ καί στὸν οὐρανό, ὅταν θά φύγομε ἀπὸ ἐδῶ, "Πατέρα, Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον